

Nepodpisani se dopisi ne štampani.
Pripoznati se pisma štampana po 5
av. svaki redak. Oglasi od 8 redak-
tora stope 60 uc. za svaki redak-
tura 5 nc; ili u slučaju ope-razanja
uz pogodbu sa upravom. Novci se
sliju postarškom raspisivanju (as-
negas postale) za administraciju
Nade Sloga Ime, proximare nje-
sliko počinjati valja točno ormariti.

Komu list nedodje na vrieme,
čeka to javi odpravnikta u otvo-
renu pismu, za koje se ne plaća
poštarine, ako se izvana napiše:
"Reklamacija".

Gover

narodnoga zastupnika dr. Biskupa Vitezovića, da je izrečen prigodom rasprave o državnom bez proračunu ministarstva prosjete u sjednici carevinskog vijeća dne 30. aprila t. g.

Ustobudjaj se učiniti nekoje kratke opazke na §. 4. naslova „Nautičke škole“ U 857. sjednici ove visoke kuće dne 17. decembra prošle godine razpravljalo se o §. 8. pomorskog pravilnika. U tom se paragrafu ustanovljuju zahtevi za potvrđenje sposobnosti brodara kratke plovitve.

U vladinoj osnovi zahtjevalo se samo
družbu od 20 godina, te trogodišnju službu
na budi kojem brudu. Odbor pridodan je
tomu — jer me se je to premašilo činilo
— osobito obzirom na vodice parobroda,
da se imade zahtijevati sposobnost bro-
dara daleke obalne plovitve. Manjša
predloži doduše, da se traži od ovđe spo-
menutih brodara položenje posebne izpitne;
ovaj predlog, komu se i ja priključim,
bijaje tako zabećen; zabećen bijaje isto
tako i moj eventualni predlog, da se naime
zahtjeva barem od zapovjednika brodova,
nosetih preko 20 bacava takav izpit. U toj
sjednici bijaje tako primljena resolu-
cija, koja glasi (čita): „Posrizive se vi-
soku vladu, da ustroji na shodnih mjestih
Primorja i Dalmacije skale za poduku u
temeljnoj početnoj naučkoj.“

Gospodo mojo i Poznato Vam je kako
je nizko spalo naše brodarstvo. Družin-
ske, da bi morala visoka vlast ave mo-
guće učiniti, da isto pridigne. Među raz-
ličita, preporuke vredna sredstava, možemo
avakato ubrojiti i ustrojenje nautičkih škola
spomenute vrsti.

Za obrtničku poduku utvrđena je u neto primljena svota od blizu dva miliona t. j. 1.855.890 for. No što se tiče obrtničkih škola postupa se koliko sa Istrum toli s Dalmacijom u tom pugledu "tlo mačuhinski. Od sve te naime novacne svote spada na Istru i Dalmaciju ukupno jedva 10.000 for. Pošto je tako brodarstvo i s njim vrzo spojeno ribarstvo za primorsko pučanstvo od najveće važnosti, moraju višokoj vlasti što toplije preporučiti, da provede što prije rečenu rezoluciju, te da poduzme čim prije sve potrebito za otvaranje spomenutih škola. (Na desnici: dobrobit)

Gоворио сам опетовно за отворење наутиčke škole niže vrsti u Novoj Baški na otoku Krku, no do sada nije u tom nista učinjeno. Koliko mi je poznato postoji jedna takva škola u Silbi. Ali visoka kuća neznaće kako je ustrojena takova škola, da li napreduje ili ne, te bi bilo želiti, da nam visoka vlast dade kakvo razjašnjenje o toj školi. Na svaki način potičem visokoj vlasti da otvari čim prije bude u moguće u svima spomenute rezolucije naučne škole na shodnih mjestih Primorja i Dalmacije.

Governor

narodnoga zastupnika dra. Dinka Vitezića,
izrečen prigodom razprave o državnom
proračunu u 407. sjednici carevinskog
vijeća dne 13. maja t. g.

Visoka kućo! Prijave svega zahvaljujem se svoj onoj gospodi, koja mi izkazao tim čast, što me izabrao glavnim govornikom. Pošto mi nije nikto od tih gospode svojih želja isjavio, to se mogu držati glavno onoga, o čemu sam si predušeo govoriti. Nemogu ipak od manje, a da se posve u kratko nedotaknem onoga, o čemu je moj neposredni g. predgovornik razglasio. Držim po naime, da se ovdje radi kao što je i sam kazao, o čisto teoretičkom pitanju, te da nije ovdje mještana onakvoj razpravi na toli praktičnom polju.

Poučni, gospodarski i politički list.

Slovenská rastlina málo známa, a nebezpečná v pohraničí. Nar. Pos.

Izazi svakog četvrtka na čitaonici
arka.

Dopisi se nevraćaju ako se i
netiskaju.

Nebiljegovani listovi se neprimaju.
Predplata s poštarskom stožicom
for., za seljake 2 for. na godinu.
Razmjerno for. $\frac{2}{3}$, i 1 za pol godi-
dine. Iavan carovnik nije poštarni.

Na mali jedan broj 3 nov.

**Uredništvo i administracija naših
se u Via Carintia br. 25**

Čudim se također što nije g. predgovornika predsedništvo pozvalo na red; filokserom zaraženih krajevi. Kako je kom, da ju je zemaljsko kulturno vijeće poznato, uspijeva tabak u Dalmaciji vrlo privratio. Ova zadruga imala je kod konstituiranja 55 članova, od kojih su samo razlikuju mnogo od onih Dalmacija, i to dvojica pripadali talijanskomu plemeštu, ali su ostali Hrvati. Pošte bi držim stalno, da bi isto tako dobro, i u opevanih bijaju svih ostalih Hrvata. Pošte bi jače dakle naravno, da je morao biti njezin obični jezik hrvatski, jer se inače ne bi bili članovi međusobno razumljivi; ovim jezikom moralo se čapati tim višo zapravljati, posto i ona dvojica talijanskog plemena hrvatski razumiju i govor.

S druge strane sudim, da bijaše ono pitanje osobnosti, a mene neveže dužnost, da uzmem u obranu gospodina ministra poljodjelstva. Što moga ja, i svi oni, koji su čuli govor gospodina ministra poljodjelstva, potvrditi, jest to, da gospodin ministar poljodjelstva nije govorio proti kapitalu. (Na desnicu: Poste dobro! tako jest!) te da je govorio u čisto konzervativnom, nipošto paku u revolucionarnom duhu, kao što je gospodin predgovornik utvrdio izvolio. (Na desnicu: Poste dobro!)

Eto jošto samo njekoliko riječi o zakladi za poboljšanje, o temu je govorio također gospodin zastupnik iz Kranjske. Za tu zakladu izdalo se do sada na milijune, no nije mi žalilo poznato, da bi se bila kakva stota od tega i za Istru potrošila. Koliko mi je poznato, pravljiva se tekak nekakva radja, inače nije ništa učinjeno.

Suda se oslobodjaju vratići na ono, o čemu je govorio prije govornik za predmet, kako je izjavio, nekoliko želja obziroma na

Kojo je izrazio nekoliko želja obziru na Kranjsku. Kao što su odnosaši u Kranjskoj: Zavisi naravno od sabora, da učini više službenim hrvatskim jezikom; napakojem, pako zemaljskog kulturnoga vjeća, upite pako zemaljskog kulturnoga vjeća, odgovarao je talijanskim jezikom — no iz dužnosti, već iz uljednosti.

Zemaljsko kulturno vjeće nije se pak zadovoljilo, već je došlo primjerice u istarskom zemaljskog odbora, kod kojeg

bitje za Istru, pošto je tamo podukta u pojedjeljstvu obzirom na slavenko pčansto u tako nizkom stepenu, da nije nemože biti, što će nastojati kasnije po- bitje za Istru, pošto je tamo podukta u pojedjeljstvu obzirom na slavenko pčansto u tako nizkom stepenu, da nije nemože biti, što će nastojati kasnije po-

Dolazak nepokon na one, o čemu većina pučanstva služi — iste na strane sam si preduzeo govoriti.
Gospodo moja! U mojoj domovini obuhodno potrebito, da je on to razpravljivo
tijera se i ondje politika, gdje njoj neima šalje je jednostavno natrag sa zahtjevom
viesta i gdje se o njoj ništa govoriti nebi da se piše talijanski ili neka se priči
imalo. Iz zemaljskoga kulturnoga viča talijanski prevod. Prenda je takovo pre
stavljeni na političku arandžu. Tamo zahtjev stavljanje iur dva puta od državnoga suda

Gospodin zastupnik govorio je također o pošumljenju. Što se to tiče, tu postoji zakon od dne 1. maja 1886. D. Z. L. br. 32 o pošumljenju krasa u markgrofoviji Istri. Na tom zakonu jest to čuvanato, da su kvarnerški otoci iz njegova cijelog kruga posve izpušćeni. To je dakle nješakva nemila povlastica, za koju nabijasnikava teuelja, pošta imada i tamo kras-koga tla kao što i na kopnu. Jedino gledje Ložnja učinilo se iznimku, komu se daje od godine do godine za pošumljenje pod-poru; za otoka Krk i Cres ne čini se u tom pogledu ništa, to preporučam radi tega visokoj vladji, da uzastopaji popraviti taku pogriješku tim, da poveće i kvarnerke stvorili su političko oruđje. Tamo zahtje-vaju od nas Hrvata, da govorimo talijanski ili njemački, pa ako ćemo i kineški; samo ne hrvatski — našim materinskim jezikom. Protivno li se tome, te kažemo li, da je to proti pravici, tada nam se odgovara: vi ste Rusi, panslavisti, ili kad hoće da budu umjereni, kažu nam: vi tjerate politiku. Neznam u istinu tjera li više politiku onaj, koji hoće, da se služi najvećim ljudskim pravim, da govor u našem materinskom jeziku, ili onaj, koji hoće, da to sabrani. Pri tom hoće naime, da nas pre-teku, radě tako, kano da bi oni, koji se služe materinskim jezikom, proti zakonu radili.

Kano u svih drugih strukah, to smo mi Hrvati i u poljudjelstvu Talijanom, koji su, kako je poznato, u manjini, posve zapostavljeni. Ova tvrdnja dokazati ē nepotrebno. Pri tom govoriti ē slobodno i lojalno, to ne može smetati protivne mi razvje nekoje gospode protivnika u ovoj visokoj kući, niti one talijanskih novina Primorja. Običnimi razumni učide se napred. Pozivljem avakoga od gospode nek mi kaže nisam li dokazao ave ono, što sam ovđe rekao. Tako se uslobadjanjem enim jednostavno dokazati ono, što sam prije utvrdio, da smo naime mi u narodno-gospodarskoj i političkoj struci od talijanima nijednoga činovnika, koji razvje

Isto treba da kažem i gledate podijenjem američke loze, koju je gospodin zastupnik kano učio filološki preporučio. Molim također njegovu preuzvukost, da uzustoji, da bi se ova vrst loze u Istri, gdje su ju kuratori Lošinjki i Piranski od ove bolesti zaštitili, većina razasirlo, da bi se tako pučanstvo oborezalo proti tisuću, jer je poznato, da se uno od godine do godine sve to više širi.

beni koti krčki. Da postoji zakonito priznalo je namjestništvo vojnim dekretom od dne 5. januara 1886. br. 19776. Zadruga konstituirala se odmah izabavći i predsjedničtvu i prijaviti to naravski zemaljskom kulturnom vjeću. Na zemaljsko kulturno vjeće igoriralo je tu činjenicu da do polovice augusta 1887. premda mu bijkaje spomenuto prijavljeno početkom januara 1886.

A znate li žao, velečestveno go-
podnješnji spisi ostani učenici. Ciljan
spomenutoga državnoga temeljnog
zakona jesu posve jasni. Tamo je pra-

porabe u zemlji običajnih jezika u uredu i Meduli zajamčeno i obćenito prizato. To pravo nemoće biti iz obzira oportuniteta — kao što je baš državno auditiče češće izjavilo — nikomu uzkraćeno. Kako može takovo društvo ista dobra učiniti za pokrajinu, koje je seljaštvo, može se reći, skoro isključivo slavensko — jer talijansko pučanstvo stanuje većnom u gradovik — jakie ono društvo, kojo niti govor niti nerazumije jezik toga seljaštva?

(Slijedi će).

D O P I S I .

Iz Medulina, polovicom maja. Niti se nespominjem kad je bilo glasa iz ovog našeg sela u dičnoj „Našoj Slogi“. Tako dugo se nije napisao jedan, koji bi stogod kazao svetu o medulinskim odnosima, da čovjek mora pomiciti: „tamo je sigurno ruže cvatu, tamo sve ide dobro!“ Ali zbilja, o čemu da se i piše iz jednog sela? Skromni život siromašnih seljaka nedaje tomu povoda! Nu čini mi se, da baš sada ima prilike, te se i ostalo našo brati pričaju njeke zanimive stvari iz ovog zatkuštužne nam Istre; a to kako se obično događa i drugdje u svećeniku i crkvenih stvarima.

Kroz više od petdeset godina uživam u Medulinu blagodati, kojim nas obispava za svojega župnikovanja sada umirovijeni župnik g. Jadre Legović, ili po njegovu Le-govich. Taj gospodin rođen u Istri u hrvatskom Kašteliru, od hrvatskih roditelja iz češke škole u talijanskoj Veneciji, gdje zaboravio na svoje poričko, a poslije stupio u službu te priču uz naše narodne protivnike. Dakako, neštećajući se hrvatskog milje, koje je usisao, nezauzima se nikada za poštenu hrvatsku stvar, te napokon izpisidi, da on nije ni Hrvat ni Talijan. On se nemože ponositi činom, koji bi njemu služio na slavu a Medulinu na korist. Stara plovjanja nam se ruši, crkva će nam sutra prekoruši pasti na glavu, groblje nam izgleda kao svaka najslabija njiva, a to je sve zasluga njegova. Ali šta je to prama moralna razakud Medulincica! Jao! siromašni puče, kamo si došao! Samo kletva, samo smutnja, samo grich!

Nu ostavimo sve takve i drugdje mnogobrojne stvari, koje žalotici neponuju svaku pošteno srce i utješimo se malo. Još u Božiću dobili smo novog svećenika kao župe-upravitelja u osobi častnog gospodina Jadre Bilice, vrednog svećenika rodom Poljaka. Kolika radost u svem puku medulinskem, kad nakon toliko vremena sluša s oltara riječ božju, koju mu od srca prijevara novodošli svećenik! Kolika sreća za ovce zapuštenje, kad nadješo dobroga pastira! Milota je vidjeti kako sve hrli u crkvu, makar bila stara i mala, kako svi i stareći i mlađi i možu i ženaki, roditelji i djeca vise od ustiju redovnika, koji ih tješi kršćanskim naukom i pita nebeekom hranom rječi Isukrtovo. Negleda on na troškove, neima on obzira na svoje tielo, nisu mu na putu ni dolovi nijegore, nezauštavlja ga ni dan ni noć, ni dažd ni burja, samo da se božja zapovjed vrši, da su ljudi dignuti iz dubokog ponora u koju su propali. I sve te neprilike mora on zbijati svladati jer stanuje u Pomeru, tri dočvata sata od Medulina; jedno što ga biskup prije onamo postavi, a drugo što u Medulinu nema još gotove kuće, u kojoj bi stanova.

U ostalom, kao rođeni Poljak, čestit je svećeniku i rod ljub, što dokazuje rječi i dijelom; a kao takav ljubi i brani nas, svoju braću i opominje nas, da i mi ljubimo i branimo svoj rod i jezik, jer kaže, tko nema čestva za dom svoj i jezik, taj ga neima ni za vjeru ni za Boga i obratno.

Nu što su cijenjeni titateli „Naša Sloga“ čuli o Premanturi, njenom svećeniku i o zlobnici, koji hoće, da ga ocrne pred pukom, ono isto bi se moglo opterati za Medulin. Ima ordje kojekakva značja, koja bi se rado omotala svakomu: oko noge i ruku, sasvoj da može s njim vladati; ima ljudi, kojih je zaduža samo matiti vodu, da pak u njoj ulove najstrijeljive. Kad gospodin župe-upravitelj udara nesmiljeno od oltara po svakom griešku, kad kara za nepoštenu djelu, kad predloži bludnikom i licumjercem straže karne, koje ih čekaju, nikad rečajući svoje misli na griešnicu, već lih na griešku, tada on pade u nemilost tih značajnih mitskovića. Dakako! Sreća im je do sada mirovalo, ali sada ih najveć pečo kad čuju ta titanje; a kako i neće, kad bi svasta učinili, samo da im u deči. Slijedi očade, da ti vuci proždrljivci govore koješta ludog o čestitom duhovniku, crne ga pred svjetom,

a još k tomu i u oči mu ih reku kano- lido bez daće. Niti je bilo dosta nekojim da reku i učine svata, da bi mogli s njim vladati kako hoće; niti se zadovoljio dragi, da se ideru na njih biesnim klevenjem; prohtjelo se gdobom ići u sam Pomer, u kuću njegovu i ondje ponesti se kao nerazumno blago. Što će razakošćen dušobričnik ako s njim tako postupaju sinovi njegovih? Ako ga ne samo van kuće, u krčmi i na putu aramote i žaloste, nego još i u kući njegovoj vlastitoj mora pred njima sakriti se, da mu u biesnom stanju nerane možda i tielo, kako su mu ranili dušu? „Puče moj! ja tebe hrani manom nebeskom, a ti mene“ Ne! nemoj tako dični nisi pastir! Puk tok zadovoljan je s tobom: željno te očekivao i radostno te je primio. Dvie, tri zabludjene orče nesatičnjavaju cielo stado!

Jednom je bilo slobodno nješkom reći i učiniti stogod su htjeli; vući za nos, avakoga, koji im se dao u mrežu; zasrati poslove kako im je korismije bilo; ali sada i slijevi vide kako je are takvih ljudi; atavko se zna čuvati od njih, kamo li neće jedan naučeni svećenik. Mi tim mutikšam, ne tudjeg roda ni plemena, nego gačarom pravim, poručujemo, da puste u miru poslušenog nam pastira, da nas može učiti božje stvari, voditi po pravom putu, pri-kazati nam očeviđao dobro i зло, da bismo jednom po njegovoj rici vratili se na dobru stazu, a koje smo sašli ugod budje nemara.

Svi dobromisleći.

Pogled po svetu.

Trst, dne 21. maja 1890.

Austro-Ugarska: Pošto je carevinsko viće razpravilo državni proračun za god. 1891. te vladini zavonsku osnovu, kojom se odpisuje Galiciji dug zemljorazteretne u iznosu od preko 90 milijuna i pošto bijabu izabrani zastupnici za delegaciju, bijabu sjednice na neopredijeljeno vrieme određene. Za odsip duga u Galiciji glasovala je sva desnica, zatim nekoj Mladočesi te pojedini članovi kluba Coronini. Gospodska kuća primila je takodjer gornje zakonske osnove skoro bez razprave, pa izabravši članove za delegaciju, bijabše po ministru predsjedniku grofu Taaffe-u u ime cesara zatvorena.

U sjednici carevinskog vića od dne 15. t. m. odgovorio je ministar pravosuđa na poznatu interpelaciju talijanskog zastupnika iz Iste De-franceschi-a radi postupanja iztražnoga suca u Pazinu proti dvojici Talijana iz Pična. Ministar reče među ostalim, da je dao povesti strogu iztragu proti rečenomu sucu, no iz iztrage da se je pokazalo, da je sudac c. kr. pristav Okretić u Pazinu posve zakonito postupao, pa da se radi tiga nemože proti njemu disciplinarno postupati. Gospodin interpellant ostao je dugim nosom a isto tako i njegovi istomišljenici u Istri, koji su držali u pesti, da će g. Okretić Bog zna kakvoj kazni podpasti.

Dne 17. t. m. bijabše poslednja sjednica pošto bijabše rečena zadnja zakonska osnova o filokseri. U delegaciju izabran je za Istru zastupnik Rizzi a njegovim zamjenikom Defranceschi.

Dne 19. t. m. sastao se česki sabor, koji inzade razpraviti poznatu česko-njemačku nagodbu i zakonsku osnovu o preustrojstvu izbornoga reda za veliki posjed. Po toj osnovi dieli se veliki posjed u šest okružja. Osim toga javila je vlasta, da će podnjeti saboru novi občeniti izborni red. Otvrajuće prvu sjednicu reče vrhovni maršal knez Lobković medju ostalim, da je sabor prva zadača, da privede u život one zakone, kojimi treba ublažiti narodne protivnosti. Izrazi ujedno veselje, što su prisutni svi njemački zastupnici, u čemu nezire on odlučujući korak k sporazumu. Za vrieme

sjednice dogovorili se vodje Staro-Mladočeha gde izbora u kurije i pojedine odbore. Mladočesi podnesuće predsjedničtu preko 800 molba proti nagodbi. Govori se, da će desetak Staročeha glasovati proti nagodbi dokim kane drugi stupiti u mladočehski klub. Obćenito se drži, da droje isti Staročesi o uspjehu nagodbe, te da su vrlo pokunjeni.

U madjarskom saboru započela je dne 19. t. m. razprava o zavrsnosti.

Galički zemaljski sabor sastati će se polovicom mjeseca junija, da razpravi netom prihvaćenu osnovu o odpuštu duga zemljische razteretne.

Srbija: Kralj Milan stigao je u Biograd posve jednostavno bez ikakvih ovacija ili demonstracija. On da neće da stupi u dogovor sa kraljicom Natalijem u pogledu njezinih dalnjih odnosa prema sinu i kralju Aleksandru. Viada da čini sve moguće, da bi razkrjal nagovorile na to, da se u tom pogledu dogovori sa kraljicom.

Bugarska: Jučer je započela razprava u Sofiji proti majoru Panici i drugovom uz mnoštvo znatiželjnoga občinstva. Tajnici poslančići austro-ugarskoga, englezkoga, njemačkoga, talijanskoga, rumunjskoga i srbskoga bijabu prisutni u prvi dan razprave. Branitelji oporicače suđu pravo kompetencije, no vojno sudište izjavi, da je taj sud kompetentan, da sudi obuženicom.

Rusija: Uvaženiji ruski časopisi govore o nedavno izrečenoj zdravici njemačkoga cesara u pruskom Krajevcu, te iztiču, da se je mladi cesar zagrožio Rusiji, koja da se njega ni njegove vojske neboji. Njegova zdravica da je doduše nepojmiva ali nimalo pogibeljna za Rusiju.

Franina i Jurina

Fr. Porečka „baba“ prijela se je svojim puljskim pastorkom za vlasti, kako da nisu svejedne raci.

Jur. Ča njoj je morda ča zafrigal tovarčić?

Fr. Govore, da bi rad i on prisla k jaslonu, zač da mora doma samo gložje i slamu grizkat.

Jur. Dobro bi jih složit, pak da skupa misle i delaju za „patriju“ kā njim je obdevem dva peda izpod bradi.

Fr. Kade biš našal toliko korito?

Jur. Neka za to njihovi „paroni“ misle.

Različite vesti.

Previšnji dar. Njeg. Velič. cesar i kralj Fran Josip I. darovan je iz privatne svoje blagajne crkvenoj upravi u Ricmanjih (vr. Josip) 100 for. kao prinos za popravak tamčionje crkve.

Upit narodnoga zastupnika na carevinskom viću g. dr. Dinku Viteziću na predsjedničku verifikacijsku odboru zastupničke kuće. U 410. sjednici carevinskog vića dne 13. maja t. g. upravio je g. dr. Vitezid na rečenoga predsjednika slijedeći upit: Uslobadjan se upitati gospodina predsjednika verifikacijskog odbora kako stojimo sa izbornim spisima za izbor izvanjskih občina u zapadnom dielu Istre. Imao sam opstvno čast, da to pitanje pospješim, no nisam žalioče vidio, da bi bili ti spisi došli na razpravu niti u samom i koje se bavi — kako se čini, više pelli-

i odbore, premda su već skoro za sve izbore dotična izvješća podnedačena. Obično se kaže za onaj (svi) strani, da se izvješće jedino sa izbornimi spisi ove (desne) strane. A sada eto, vidite gospodo, da se to događa i sa izbori a one strane. Molim voleo lijepe gospodina predsjednika, da mi izvoli kazati, da li imade nade, da doći doči izrečeno izvješće bar još tečajem ovoga sastajanja na dnevnai red. — Na taj upit odgovorio je predsjednik odbora i zastupnik gospodin Salam slijedeće:

Na interpelaciju gospodina zastupnika dra. Vitezića mogu samo toliko odgovoriti, da je izjavio izvestitelj, koji je preuzeo izvješće o izboru zastupnika De Franceschi-a, da će čim prije podnjeti o tom svoje izvješće.

Naravski, da je to nemoguće učiniti za ono tri ili četiri dana, što ćemo jošte vrdje biti, te se ima rasumiti pod onim „čim prije“, da će to biti tada, kad se opet ovdje sastanemo.

(Zaista vrlo lijepe odnosači vladaju u carevinskom viću, kad može tamo sjediti tobožni zastupnik punih pet godina a da njegov izbor — proti komu imade vrlo temeljiti prosjed — nije ovjerovljen!) Op. Ured.)

Gospod narodnoga zastupnika g. dra. Dinku Viteziću. U sjednici carevinskog vića dne 13. t. m. govorio je opet naš dječi zastupnik i to prigodom razprave o proračunu ministarstva pravosuđa. Čim avršimo probiciti danas započeti govor, doneti ćemo i ovaj najnoviji u hrvatskom prevedu.

Iz carevinskog vića. Običelsi smo, da ćemo doneti iz govor pojdinjenih zastupnika na carevinskem viću sve što se tito našli južnih strana, osobito naše Istru. Osvrnuti ćemo se osobito na pojedine govorove slavenskih zastupnika, koji se toplo zauzeće i za nas prigodno proracanske razprave i kojim je u to im političko društvo „Edinost“ poslalo zahvalnicu.

U sjednici dne 8. t. m. primjeno je predlog hrvatskog zastupnika iz Dalmacije g. Borčića, da se za dočinje desetogodišnje avrti u državni proračun paučala avota od 3 do 4 stotina biljada forinti za izvedenje pomajnih lučkih radnja u našem Primorju i Dalmaciji.

Zastupnik Vojnović podnesao je predlog, da se pozovu vlade, da predlazi zastupnički kući zakonsku osnovu za po-dignuće trgovske mornarice. I ovaj predlog bijaže primjenu.

Običelski tajnik u Lovranu. Javljujemo od tamo 21. i. m. da je občinsko zastupstvo u sjednici dne 17. t. m. izabralo novog občinskog tajnika u osobu g. Tome Golubovića iz Orebica u Dalmaciji. Molimo tamošnjeg g. dopisnika, da nas izvoli izvestiti o teku sjednice. Obćenito pak molimo naše izvestitelje, da nas na vrieme obaviste o pojedinim občinskim zastupnicima, da puk čuje i znade što i kako se radi i zaključuje. Op. Ured.)

Iz Doline piše nam prijatelj 20. t. m. Kako sam je poznato ustrojilo se jo i ovdje gospodarska zadruga, koja nastoji da promiče i pomaže svoje članove u gospodarstvu, osobito u vinogradarstvu. Neimajući za to dostatna sredstva obratili su njezinu predsjedničtvu na zemaljsko kulturno viće u Poreču, da bi i u njoj priteklo malenom novčanom svotom na pomoći, kao što priči talijanski gospodarski zadrugari u pokrajini, od kojih nekoje niti nepotroša tih podpora.

Prosili smo jednom, molići drugi put, prosili treći put, molići četvrti put, dva puta u slovenskom jeziku, a dva u talijanskom — pak na sva te prošnje, na sva naša moljakanje nismo dobili niti odgovora. Nije li tako postupanje druživa, koje neima s politikom nikakva posla, i najmirnijega čovjeka ugrijati, razrditi i ozlovljiti?

Nasi zadrugari raspaljeni i uvredjeni takvim postupanjem izabrali su među sebe deputaciju, koja će se predstaviti i potpisati c. kr. namještaju u Trstu, od kojega se nadamo, da će stati na rep talijanskoj gospodarskoj crkvenoj upravi u Poreču. Te isti strogo naložiti, da se drži zakona i najprimitivnije pristojnosti. Toliko naš izvestitelj, a mi dodejmo, da je zabilješili danas (21. t. m.) deputacija zadrugara kod g. namještaju, no neznamo jošto što je opravila.

Opozoravimo naše čitatelje, da prispojene ovi vesti sa razglasnjem narodnoga zastupnika dra. Vitezića o zemaljskom kulturnom viće za Istru (Vidi današnji njegov govor) pak će lako svakog uviditi, da je naš zastupnik preblago studio i odstudio upravu onoga vića, koje je ustrojeno — reč bi ramo za istarske Talijane, i koje se bavi — kako se čini, više pelli-

